

TEXTUL INTEGRAL

MINUTELE TRIBUNALUL CLUJ 2017 - 2021

Întâlnirii judecătorilor secției mixte de contencios administrativ și fiscal de litigii de muncă și asigurări din ședința de unificare a practicii

TRIBUNALUL CLUJ. MINUTA

Întâlnirii judecătorilor secției mixte de contencios administrativ și fiscal de litigii de muncă și asigurări din ședința de unificare a practicii aferentă lunii ianuarie 2021

Cluj-Napoca, 29.01.2021

Ședința a avut loc on-line, prin intermediul platformei ZOOM.

Referatul cu privire la problema de drept pusă în discuție a fost întocmit de către vicepreședintele Tribunalului Cluj.

În urma dezbaterilor, referitor la temele propuse, s-au conturat următoarele concluzii:

1. Titlul problemei de drept: Acordarea cheltuielilor de judecată în dosarele având ca obiect plângeri contravenționale fond/apel în cazul admiterii plângerii contravenționale și al anulării procesului-verbal în situația recunoașterii intimatului a faptului că petentul este îndreptățit în solicitarea sa de admitere a plângerii contravenționale și anularea procesului-verbal.

Materia: Drept procesual civil Acte normative incidente: art. 453 și art. 454 C. proc. civilă, art. 1522 alin. 5 C. civilă

Soluții identificate în practica judiciară:

Opinia majoritară a judecătorilor a fost în sensul că petentul are dreptul să primească cheltuielile de judecată, în baza art. 453 C. proc. civilă. Fundamentarea acestei variante se bazează pe ideea de culpă procesuală, care nu se poate exclude, atâta timp cât agentul constatator a căzut în pretenții. Împrejurarea recunoașterii pretențiilor petentului nu poate genera o excludere a dreptului petentului la cheltuieli, atâta timp cât procesul-verbal nu se poate anula decât pe cale judiciară. Petentul nu are la dispoziție o altă soluție pentru rezolvarea

situației sale iar agentul constatator nu mai poate revoca procesul-verbal de contravenție comunicat, astfel este nerelevantă recunoașterea pretențiilor petentului până la primul termen de judecată.

O opinie minoritară a fost în sensul că petentul nu are dreptul să beneficieze de cheltuieli de judecată, având în vedere prevederile art. 454 C. proc. civilă. Fundamentarea acestei opinii are în vedere împrejurarea recunoașterii pretențiilor petentului până la primul termen de judecată și că nu există un temei legal în vederea excluderii aplicării art. 454 C. proc. civilă.

Judecătoria Cluj-Napoca

Opinia judecătorilor este unitară în sensul că petentul are dreptul să primească cheltuielile de judecată, în baza art. 453 C. proc. civilă. În sprijinul acestei afirmații au fost indicate hotărârile judecătorești din dosarele: ...

Astfel, în sentința civilă nr. ... s-a reținut că emiterea unui proces-verbal de contravenție reprezintă o faptă ilicită extracontractuală, în sensul art. 1522 alin. 5 C. civil, pârâtul fiind de drept în întârziere, ceea ce face ca art. 454 C. proc. civilă să nu fie aplicabil.

În aceeași sentință s-a mai reținut că rațiunea art. 454 C.pr.civ. în ipoteza recunoașterii pretențiilor de către pârât este aceea de a sancționa cu pierderea dreptului la recuperarea cheltuielilor de judecată efectuate, pe reclamantul care intempestiv introduce o cerere de chemare în judecată, deși avea posibilitatea de a se adresa în prealabil pârâtului în vederea obținerii executării obligației în mod benevol. Însă, având în vedere că ne aflăm în materia dreptului contravențional, se reține că nu exista posibilitatea "punerii în întârziere" a intimatului cu privire la anularea procesului-verbal contestat, ci, potrivit art. 31 alin. 1 din OG nr. 2/2001, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia. Cu alte cuvinte, singura opțiune aflată la dispoziția petentului pentru a obține anularea procesul verbal încheiat de intimat este plângerea contravențională, adresată direct și doar inst. judecată, procedura contravențională fiind incompatibilă cu tipurile de punere în întârziere prevăzute de art. 1521 C.civ. Prin urmare, instanța reține că art. 454 C.pr.civ. nu este aplicabil în procedura de soluționare a plângerii contravenționale, din moment ce, odată încheiat procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției, acesta ar putea fi anulat numai pe cale judecătorească, prin intermediul plângerii contravenționale.

În sentința civilă nr..... pronunțată în dosarul nr. ... s-a reținut că întrucât plângerea contravențională nu este un litigiu în pretenții în care pârâtul să poată să recunoască pretențiile reclamantului înainte de a fi pus în întârziere. Intimatul a întocmit procesul-verbal nelegal, care

nu poate fi anulat decât în prezenta procedură, petentul fiind de drept să își recupereze în tot cheltuielile de judecată.

În sentința civilă nr. ... pronunțată în dosarul nr. ... s-a reținut că art. 454 C. proc. civilă, care reglementează exonerarea intimatului de la plata cheltuielilor de judecată nu este incident în cauză, deoarece petentul nu are la îndemână alt mecanism legal pentru a obține anularea procesului-verbal contestat, iar intimatul nu poate reveni asupra actului emis.

Judecătoria Gherla

Opinia majoritară a judecătorilor a fost în sensul că se verifică premisele pentru a opera exonerarea de la plata cheltuielilor de judecată, în baza prevederilor art. 454 C. proc. civilă. În susținerea acestei opinii au fost indicate mai multe hotărâri judecătorești.

Astfel, în sentința civilă nr. ... pronunțată în dosarul nr. ... s-a reținut, că potrivit art. 454 C.proc.civ. "pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dispozițiile art. 1.522 alin. (5) din Codul civil rămân aplicabile". În primul rând, s-a reținut că textul nu distinge și nu face referire la faptul că aceste dispoziții legale ar fi aplicabile doar în materia dreptului privat, nu și materie contravențională, astfel că acolo unde lege nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă.

În sentința civilă nr. ... pronunțată în dosarul nr. ... s-a reținut că întrucât intimatul a recunoscut la primul termen la care a fost legal citat pretențiile petentului, nu s-a aflat de drept în întârziere și nici nu s-a făcut dovada punerii în întârziere de către petent, cererea petentului de obligare a intimatului la plata cheltuielilor de judecată este neîntemeiată, motiv pentru care, în temeiul art. 454 Cod procedură civilă, va fi respinsă.

O opinie minoritară a fost în sensul că petentul are dreptul să beneficieze de cheltuieli de judecată, având în vedere prevederile art. 453 C. proc. civilă.

În susținerea acestei opinii a fost indicată hotărârea civilă din dosarul nr. ....

S-a reținut că în lumina dispozițiilor art. 454 teza I din C. proc. civ., decurge ideea certă că nu sunt întrunite cerințele instituite pentru a opera scutirea de la plata cheltuielilor de judecată întrucât, potrivit art. 31 alin. (1) din O. G. nr. 2/2001, plângerea contravențională reprezintă singurul remediu la îndemâna persoanei sancționate, în vederea cercetării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Așa fiind, răspunderea contravențională nu poate fi înlăturată decât prin intervenția instanței de judecată, cale procesuală ce presupune anumite costuri pentru titular, recunoașterea pretențiilor nefiind suficientă, în sine, pentru pronunțarea unei soluții de

anulare a procesului verbal. Totodată, se constată că în mod corect a apreciat petentul că nu sunt incidente dispozițiile art. 454 din C. proc. civ., dresarea unui act de sancționare nelegal sau netemeinic constituind o ipoteză asimilată ilicitului extracontractual, context în care devin aplicabile prevederile art. 1523 alin. (2) lit. e) din C. Civ., aspect ce exclude posibilitatea exonerării de la plata cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Turda

Opinia majoritară a judecătorilor a fost în sensul că petentul nu are dreptul să beneficieze de cheltuielile de judecată, având în vedere prevederile art. 454 C. proc. civilă.

Astfel, în sentința civilă nr. ... pronunțată în dosarul nr. ..., s-a reținut că întrucât intimatul a recunoscut la primul termen la care a fost legal citat pretențiile petentului, nu s-a aflat de drept în întârziere și nici nu s-a făcut dovada punerii în întârziere de către petent, în temeiul art. 454 C. proc. civilă, cheltuielile de judecată nu se acordă.

În sentința civilă nr. ... pronunțată în dosarul nr. ... s-a reținut cu referire la cheltuielile de judecată, că potrivit art. 454 C.proc.civ. "pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dispozițiile art. 1.522 alin. (5) din Codul civil rămân aplicabile". În primul rând, instanța constată că textul nu distinge și nu face referire la faptul că aceste dispoziții legale ar fi aplicabile doar în materia dreptului privat, nu și materie contravențională, astfel că acolo unde lege nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă. În al doilea rând, nu se poate să reține o culpă în sarcina intimatului, întrucât la momentul constatării faptei contravenționale prevederile legale în temeiul cărora a fost sancționat petentul au fost în vigoare, iar instituțiile abilitate au fost obligate să intervină și să sancționeze anumite derapaje, pentru a preveni răspândirea cu coronavirus SARS-CoV-2. Faptul că prevederile legale în temeiul cărora a fost sancționat petentul au fost declarate neconstituționale la data de 6 mai 2020, nu este un motiv care să poată fi imputat intimatului, motiv pentru care instanța va respinge solicitarea privind obligarea la plata cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Nu au fost indicate hotărâri care să cuprindă opinia minoritară.

Judecătoria Dej

Opinia majoritară a judecătorilor a fost în sensul că art. 454 C. proc. civilă nu este aplicabil în materia contravențională, deoarece persoana sancționată contravențional nu are la

îndemână un alt mecanism legal pentru a obține anularea procesului-verbal, iar instituția care a aplicat sancțiunea nu poate reveni asupra actului emis. S-a reținut că în materia contravențională nu există posibilitatea punerii în întârziere a intimatului.

O opinie minoritară a fost în sensul că art. 454 C. proc. civilă ar putea fi aplicat în situația în care intimatul nu s-a aflat în culpă la momentul întocmirii procesului-verbal, de exemplu în situația în care la momentul întocmirii procesului-verbal acesta a fost legal întocmit, însă subsecvent, independent de activitatea organului constatator, s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor legale în baza cărora a fost aplicată sancțiunea.

Opinii doctrinare:

Terzea Viorel – Noul Cod de procedură civilă adnotat

Cerere de obligare a pârâtului la plata cheltuielilor de judecată formulată în cadrul unui litigiu având ca obiect suspendarea efectelor actului administrativ. Imposibilitatea punerii pârâtului în întârziere. Potrivit dispozițiilor art. 454 NCPC, „pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere”. Cum, în materia contenciosului administrativ și fiscal, actul administrativ fiscal este executoriu și numai instanța de judecată poate suspenda executarea acestuia, prin intermediul procedurii prevăzute la art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, se constată că reclamantul nu se află de drept în întârziere și nici nu există posibilitatea punerii în întârziere prealabil pornirii procesului. Prin urmare, dispozițiile art. 454 NCPC cu privire la exonerarea pârâtului de plata cheltuielilor de judecată sunt aplicabile, iar instanța de fond, în mod eronat a admis cererea de obligare a acestuia la suportarea taxei de timbru/timbru judiciar, precum și a onorariului de avocat, suportate de reclamantă (ICCJ, s, cont. adm., dec, nr, 2130/2014, în BC nr. 5/2015, p. 23).

Gabriel Boroi și colectivul – Noul Cod de procedură civilă comentat 2016

Pentru a conduce la aplicarea dispozițiilor art. 454 NCPC, recunoașterea pârâtului trebuie să aibă loc în fața primei instanțe, iar nu în căile de atac ori în rejudecare după casare și poate avea aceste efect numai dacă recunoașterea este permisă de natura litigiului 1427.

1427 C.A. Ploiești, dec. nr. 173/1997, în B.J. 1993-1997, p. 620, apud M. Tăbărcă, Gh. Buta, op. cit., 2007, p. 736-737; pentru detalii, a se vedea și G. Boroi, M. Stancu, op. cit., p. 571-572.

Opinii exprimate de participanții la întâlnire

S-a arătat că în ceea ce privește soluția de acordare a cheltuielilor de judecată, au fost identificate, în esență, două argumente principale:

1. Potrivit căruia întocmirea unui act de sancționare nelegal sau netemeinic constituind o ipoteză asimilată ilicitului extracontractual, context în care devin aplicabile prevederile art. 1523 alin. (2) lit. e) din C. Civ., intimatul fiind de drept în întârziere și

2. Dispozițiile articolului 454 C. proc. civilă nu sunt aplicabile în materia contravențională fiind vorba despre o materie care nu este compatibilă cu punerea în întârziere, argumente care sunt contradictorii. Așadar, dacă se va agreea această opinie, trebuie stabilit și care din cele două argumente va fi reținut.

S-a exprimat opinia potrivit căreia din cele două argumente, ar trebui reținut cel de-al doilea, deoarece după cum rezultă și din opiniile doctrinare cuprinse în materialul prezentat, aplicarea art. 454 C. proc. civilă nu se poate face în acele litigii în care recunoașterea nu este permisă. De asemenea, într-o decizie de speță a ÎCCJ s-a reținut, în sensul că în materia contenciosului administrativ reclamantul nu se află de drept în întârziere și nici nu există posibilitatea punerii în întârziere prealabil pornirii procesului.

Un alt argument adus în acest sens este dat și de topografie textelor art. 1522 și urm. C. civil, la care face trimitere art. 454 C. proc. civilă. S-a arătat că aceste dispoziții se găsesc în Cartea a V-a - Despre Obligații, Titlul V- Executarea obligațiilor, cap. II – Executarea silită a obligațiilor. Așadar, aceste dispoziții se referă la raporturi obligaționale, în timp ce în materia contravențională, raporturile care se nasc nu sunt de natură obligațională.

S-a argumentat și faptul că atâta vreme cât prevederile art. 454 indică care sunt excepțiile în care acesta nu se aplică, înlăturarea de la aplicare nu s-ar putea face în afara acestor excepții.

Judecătorii care nu au putut participa la ședință, și-au exprimat anterior opinia în sensul că petentul are dreptul la plata cheltuielilor de judecată, chiar dacă intimatul a recunoscut pretențiile la primul termen de judecată.

În urma dezbaterilor, participanții au agreeat, în unanimitate următoarea soluție:

În cadrul plângerilor contravenționale petentul are dreptul la plata cheltuielilor de judecată efectuate, chiar dacă intimatul a recunoscut pretențiile acestuia până la primul termen de judecată, deoarece aplicarea articolului 454 C. proc. civilă este exclusă în materia contravențională fiind vorba despre o materie care nu este compatibilă cu punerea în întârziere.

ROMÂNIA TRIBUNALUL CLUJ

SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

MINUTA

întâlnirii judecătorilor secției mixte de contencios administrativ și fiscal, de litigii de muncă și asigurări sociale din ședința de unificare a practicii aferentă lunii februarie 2021

În data de 26 februarie 2021 a avut loc întâlnirea judecătorilor din cadrul secției mixte cu privire la discutarea problemelor de practică neunitară identificată.

Ședința a avut loc online, prin intermediul aplicației ZOOM și au participat judecătorii secției, cu excepția doamnei judecător xxx din cadrul specializării de contencios administrativ și fiscal și din cadrul specializărilor de dreptul muncii și asigurări sociale au lipsit doamnele judecător xxx, xxx care au avut programate ședințe de judecată suplimentare, precum și domnul judecător xxx.

Problemele puse în discuție sunt următoarele:

1. anularea procesului-verbal de contravenție pe calea art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004 .
2. cererile de reexaminare a amenzilor judiciare aplicate conducătorilor instituțiilor în temeiul art, 187 alin. 2 lit. g din Codul de procedură civilă.

Chestiunile referitoare la aspectele de dreptul muncii și asigurări sociale sunt prorogate pentru punerea în discuție ulterioară, având în vedere că nu participă suficienți judecători specializați.

1. anularea procesului-verbal de contravenție pe calea art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004. Materia : Drept administrativ Dispoziții legale incidente art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004.

(n.a. art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004 ”(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data

emiterii actului. (la 02-08-2007, Alin. (6) al art. 1 a fost modificat de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 262 din 19 iulie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 510 din 30 iulie 2007.)

Soluțiile identificate :

În dosarul xxx s-a admis cererea. "Față de manifestarea de voință a instituției emitente a actului administrativ, în lipsa unei poziții procesuale exprimate de pârât și câtă vreme nu este investită în acest cadru procesual să verifice relevanță juridică a lipsei întocmirii procesului-verbal privind îndeplinirea procedurii comunicării prin afișare la domiciliul persoanei sancționate, constatând că acțiunea a fost introdusă cu respectarea termenului de 1 an, fiind formulată de emitentul actului și având ca obiect anularea actului administrativ unilateral nelegal care a intrat în circuitul civil, instanța de judecată urmează a admite acțiunea de față. Pentru toate aceste considerente, instanța va admite cererea de chemare în judecată și va anula Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției seria xxx nr. xxx

În dosarul yyy s-a admis cererea formulată. "Conform art. 1 alin. 6 din Legea nr. 554/2004, „autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului."

Potrivit art. 226, alin. (8) CPF, În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 30 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare silită restituie de îndată titlurile executorii organelor emitente.

Potrivit OG 2/2001, Art. 26 - (1) Dacă agentul constatator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.

(3) În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia se face de către agentul constatator, în termen de cel mult două luni de la data încheierii.

Art. 27 - Comunicarea procesului-verbal se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal, semnat de cel puțin un martor.

Tribunalul reține că Procesul-verbal de contravenție seria xxx nr xxx emis de reclamant la data de 09.05.2020 nu a fost legal comunicat contravenientului, în termenul de 2 luni prevăzut de lege, respectiv art. 26, alin.3 din OG 2/2001, nu poate fi pus în executare în ipoteza neachitării amenzii, motiv pentru care acțiunea de față este temeinică, urmând a fi admisă, aceasta fiind introdusă cu respectarea termenului de 1 an, formulată de emitentul actului, și având ca obiect anularea actului administrativ unilateral nelegal care a intrat în circuitul civil”.

În dosarul nr. yyy s-a respins cererea. “Reține instanța că partea reclamantă a solicitat anularea unui act administrativ în baza art 1 alin.6 din Legea nr. 554/2004, respectiv a solicitat anularea Procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicarea sancțiunii contravenționale seria xxx nr. xxx

Partea reclamantă a susținut că se impune anularea actului menționat având în vedere că acesta nu a fost comunicat în mod legal contravenientului.

Reține instanța că problema comunicării nu este o chestiune care să țină de valabilitatea încheierii actului ci doar de executarea acestuia.

Actul s-a născut în mod valabil, la emiterea acestuia fiind respectate toate condițiile de legalitate în momentul întocmirii acestuia.

Motivele de nulitate trebuie să fie anterioare sau concomitente cu momentul emiterii actului, problema comunicării nefiind relevantă sub aspectul nașterii valabile a actului.

De momentul comunicării, legea leagă doar producerea de efecte juridice a actului.

Într-adevăr, un procesul-verbal de contravenție necomunicat în mod legal nu poate produce efecte și nu poate fi pus în executare însă această chestiune tine de caducitatea actului și nu de nulitatea lui.

Raportat la aspectele menționate, reținând că nu sunt întrunite condițiile art. 1 alin.6 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge cererea formulată”.

Opinii doctrinare: nu s-au identificat în mod expres în legătură cu particularitățile actului administrative atacat.

Opiniile exprimate de către judecătorii participanți la întâlnire :

Din expunerile judecătorilor s-a constatat că opinia majoritară până în acest moment a fost în sensul că sunt admisibile cererile, având în vedere că nicio parte nu se opune admiterii iar procesul verbal nu poate fi pus în executare.

Opiniile minoritare au fost în sensul că nu pot fi admise cererile, având în vedere că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004, în condițiile în care actul nu a fost comunicat acesta este revocabil și nu a intrat în circuitul civil. Pe de altă parte, atunci când s-a și executat sancțiunea, cererea de anulare este lipsită de interes, În plus, atunci când sunt depășite chestiunile de admisibilitate, nu se poate admite o cerere în anulare, nefiind întrunite condițiile specific regimului nulității, ci mai degrabă a caducității.

În urma analizării punctelor de vedere expuse, **s-a însușit următoarea soluție :**

În cadrul acțiunilor de anulare a proceselor verbale de contravenție pe calea art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004, în principiu, soluția este de respingere a cererii.

În funcție de motivele de nulitate invocate, se procedează la analiza aspectelor de admisibilitate cerute de art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004 dar și de art. 32 din Legea 554/2004. Dacă se apreciază că actul este irevocabil și a intrat în circuitul civil, se trece la analiza motivelor de nulitate pe fond, reținându-se că regimul nulității privește motive anterioare sau concomitente cu momentul nașterii actului, respectiv al procesului verbal, Orice altă împrejurare ulterioară, cum ar fi comunicarea nelegală a procesului verbal, poate fi analizată prin prisma caducității.

2. cererile de reexaminare a amenzilor judiciare aplicate conducătorilor instituțiilor în temeiul art. 187 alin. 2 lit. g din Codul de procedură civilă.

Materia : Drept procesual civil Dispoziții legale incidente art. 187 alin. 2 lit. g din Codul de procedură civilă.

Soluțiile identificate : În dosarul xxxx s-a respins cererea de reexaminare.

"Prin încheierea civilă din data de 24.06.2020, pronunțată de Tribunalul Cluj, în dosarul civil nr. xxx, instanța în temeiul art, art. 187 alin (1) pct. 2 lit g) C.proc.civ, a dispus aplicarea unei amenzi judiciare în cuantum de 300 lei Conducătorului Inspectoratului de Poliție Județean Cluj, față de necomunicare unui răspuns la adresa instanței, având în vedere că este al doilea termen de judecată.

Împotriva acestei sancțiuni petentul a formulat cerere de reexaminare la data de 27.07.2020, cu respectarea termenului de 15 zile prev. de art. 191 alin. (2) C.P.C.

În drept, conform alin. (1) al art. 191 C.P.C.” Împotriva încheierii prevăzute la art. 190, cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acesteia, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.”.

Instanța va reține că, potrivit art.187 alin.(1) pct. 2 lit.g) C.P.C. „Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel: 2. cu amendă judiciară de la 50 lei la 700 lei: g) refuzul sau omisiunea unei autorități ori a altei persoane de a comunica, din motive imputabile ei, la cererea instanței și la termenul fixat în acest scop, datele care rezultă din actele și evidențele ei;”.

În speță, instanța constată că cererea de reexaminare formulată este neîntemeiată.

Analizând textul legal mai sus citat se reține că în mod corect a fost sancționat Conducătorul Inspectoratului de Poliție Județean Cluj, acesta fiind reprezentantul legal al instituției publice care deține actele și evidențele necesare în vederea depunerii la dosar a răspunsului solicitat de către instanță. Prin urmare, susținerile privind lipsa calității de subiect activ al abaterii reținute nu pot fi primite.

Se reține astfel că la termenele de judecată din data de 11.12.2019, 19.02 .2020, iar apoi 24.06.2020, instanța a dispus efectuarea unei adrese către Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, cu mențiunea de a comunica la dosarul cauzei:

- dacă membrii de sindicat indicați în cererea de chemare în judecată au beneficiat sau nu de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivelul maxim în plată la nivelul instituției, în perioada 09.04.2015-31.07.2016;
- dacă membrii de sindicat indicați în cererea de chemare în judecată beneficiază sau nu de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivelul maxim în plată la nivelul național începând cu data de 01.08.2016 și până în prezent;
- să se indice salariul aflat în plată la nivelul maxim în cadrul instituției pentru perioada 09.04.2015-31.07.2016 pentru aceeași vechime, studii, condiții de muncă ca și membrii de sindicat indicați în cererea de chemare în judecată;
- să se indice salariul aflat în plată la nivelul maxim la nivel național începând cu data de 01.08.2016 și până în prezent, pentru aceeași vechime, studii, condiții de muncă ca și membrii de sindicat indicați în cererea de chemare în judecată;

- numele, prenumele și datele de identificare ale conducătorului instituției, în vederea aplicării unei amenzii judiciare pentru tergiversarea cauzei prin necomunicarea răspunsului solicitat pentru acest termen de judecată.

La termenul de judecată din data de 19.02.2020, ca urmare a lipsei oricărui răspuns din partea pârâtului, instanța a dispus suplimentar și efectuarea unei adrese la I.G.P.R. pentru a comunica la dosarul cauzei numele, prenumele și datele de identificare ale conducătorului IPJ Cluj, în vederea aplicării unei amenzii judiciare pentru tergiversarea cauzei prin necomunicarea răspunsului solicitat pentru acel termen de judecată.

Prin urmare, deși INSPECTORATULUI DE POLIȚIE JUDEȚEAN CLUJ i s-a solicitat la mai multe termene de judecată să comunice instanței informațiile din adresa expeditată, acesta nu și-a îndeplinit obligația până în prezent și nici nu a depus la dosar o cerere/adresă prin care să învedereze instanței motivul necomunicării răspunsului și să solicite amânarea cauzei, preferând să rămână în pasivitate.

În ceea ce privește motivele invocate privind lipsa de personal, instanța constată că petentul nu a depus nicio dovadă în acest sens, fiind doar simple susțineri, nedovedite. Totodată, răspunsul solicitat nu a fost comunicat nici până la data prezentei.

Având în vedere motivele anterior invocate, instanța urmează a respinge cererea petentului, ca fiind neîntemeiată”.

În dosarul xxx s-a admis cererea de reexaminare. „În ședința publică din data de 16.09.2020 s-a dispus amendarea petentului cu amenda judiciară în cuantum de 500 lei în temeiul dispozițiilor art. 187 alin. 1 pct. 2 lit. g C.pr.civ., reținându-se că Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, al cărui conducător este petentul, nu a comunicat instanței datele solicitate cu privire la drepturile salariale ale reclamantului.

Potrivit art. 191 din Codul de procedură civilă, împotriva încheierii prin care s-a dispus amendarea se poate formula doar cerere de reexaminare în termen de 15 zile de la data luării măsurii sau de la data comunicării încheierii.

Cu respectarea termenului legal, petentul, a formulat prezenta cerere de reexaminare .

Instanța apreciază întemeiat punctul de vedere al petentului cu privire la înlăturarea amenzii, având în vedere că nu se poate reține în sarcina sa, în mod exclusiv, abaterea săvârșită.

Informațiile solicitate țin de structura Serviciului Financiar din cadrul IPJ Cluj, privitor la problematica salarizării personalului, iar în această structură activează doar două persoane în condițiile în care în evidenta acestui inspectorat se afla în plată un număr de aproximativ 1600 de persoane. În această perioadă, dintre cele două persoane amintite, una a fost în

concediu de odihnă. De asemenea, este relevant și faptul că la nivelul instituției sunt înregistrate un număr însemnat de dosare care au ca obiect plata unor drepturi salariale, dosare în care sunt cerute de către instanțele de judecată diverse situații ce vizează această problemă, astfel că întreaga activitate a instituției este afectată.

Prin urmare, instituția s-a aflat într-o imposibilitate obiectivă de a comunica în timp util informațiile solicitate.

Pentru considerentele mai sus expuse instanța va admite cererea de reexaminare a amenzii judiciare aplicate, cu consecința înlăturării obligației de plata a amenzii judiciare în cuantum de 500 lei stabilită în sarcina petentului".

Opinii doctrinare : nu s-au identificat în mod expres.

Opiniile exprimate de către judecătorii participanți la întâlnire :

Din expunerile judecătorilor s-a constatat că nu există opinie unitară sub aspectul persoanei amendate - conducătorul instituției sau altă persoana vinovată, alta decât conducătorul instituției - și sub aspectul soluției de înlăturare a amenzii.

Se constată că majoritatea încheierilor de amendare pentru nedepunerea documentelor solicitate de către instanță se referă la lipsa răspunsurilor din partea IPJ Cluj sau a CJP Cluj. Dar chestiunea poate viza orice altă instituție.

A reieșit din expuneri, că au fost sancționate atât conducătorul instituției dar și efectiv persoana care gestionează înscrisurile solicitate de către instanță, textul legal acoperind ambele variante.

În urma analizării punctelor de vedere expuse, s-a însușit următoarea soluție :

Încheierile de amendare pentru nedepunerea documentelor solicitate de către instanță vizează conducătorul instituției. Acesta este ținut a suporta măsurile coercitive dispuse de către instanța de judecată. Tot acesta are și calitatea de a solicita reexaminare.

Dacă actele solicitate au fost, între timp, depuse și s-a motivat care au fost împrejurările care au condus la întârziere, soluția împărtășită a fost aceea de ridicare a amenzii.

MINUTA

întâlnirii judecătorilor secției mixte de contencios administrativ și fiscal, de litigii de muncă și asigurări sociale din ședința aferentă lunii martie 2021

În data de 31 martie 2021 a avut loc întâlnirea judecătorilor din cadrul secției mixte. Ședința a avut loc online, pe specialități, prin intermediul aplicației ZOOM și au participat judecătorii secției specializați în materia contenciosului administrativ (cu excepția doamnelor judecător xxx și xxx și xxxx toți judecătorii specializați în materia dreptului muncii și asigurărilor sociale.

Problemele puse în discuție sunt următoarele :

1. Referatele practicii de casare -- au fost întocmite pentru luna în curs și au fost afișate în folderul secției, pentru ambele specialități.
2. Probleme de practică neunitară nu au fost identificate în această lună.
3. Pentru specializarea dreptul muncii și asigurări sociale, se aduce la cunoștința judecătorilor minuta întâlnirii trimestriale de la nivelul Curții de Apel Cluj, care este afișată și în folderul secției.

MINUTA

întâlnirii judecătorilor secției mixte de contencios administrativ și fiscal, de litigii de muncă și asigurări sociale aferentă lunii aprilie 2021

În data de 23 aprilie 2021 a avut loc întâlnirea judecătorilor din cadrul Secției mixte cu privire la discutarea problemelor de practică.

Ședința a avut loc online, prin intermediul aplicației ZOOM și au participat toți judecătorii secției.

Problemele puse în discuție sunt următoarele:

1. Problema revocării cu efect retroactiv a dispozițiilor de salarizare ale funcționarilor publici și ale personalului contractual din cadrul administrației publice locale.
2. Problema calității procesuale active și a interesului în cazul plângerii contravenționale, în cazul decesului contravenientului. Interesul moștenitorului în contestarea procesului-verbal.

1. Problema revocării cu efect retroactiv a dispozițiilor de salarizare ale funcționarilor publici și ale personalului contractual din cadrul administrației publice locale.

În urma consultării judecătorilor secției a rezultat că s-au înregistrat pe rolul Tribunalului Cluj mai multe dosare în care se solicită anularea unor dispoziții de revocare a dispozițiilor de salarizare anterioare emise atât pe seama funcționarilor publici cât și pe seama personalului contractual, cu toții încadrați în aparatele de specialitate ale Primarului și Consiliului local al comunei.

Prin urmare, problemele juridice care se impun a fi analizate în cauză privesc ambele specializări ale secției, atât contencios administrative cât și dreptul muncii, în baza art. 25 din ROI.

În dosarele înregistrate pe rol, se solicită anularea dispozițiilor de revocare a dispozițiilor de salarizare anterioare emise pe seama reclamanților. Prin dispozițiile de salarizare revocate s-au stabilit salariile reclamanților începând cu luna ianuarie 2020, iar prin dispozițiile de revocare se revocă cu efect retroactiv dispozițiile inițiale, "pe motiv de ilegalitate". Sunt înșiruite temeiurile de drept, dar nu se explică în ce constă "ilegalitatea". Dispozițiile de revocare nu sunt însoțite de referate anterioare sau de alte acte administrative sau avize. Părțile pârâte nu au formulat întâmpinare.

Cu privire la chestiunile teoretice ce se impun a fi abordate în cauză, judecătorii secției au exprimat următoarele opinii:

- Se impune anularea dispoziției de revocare ca nemotivată. Nu este posibilă efectuarea cercetării judecătorești dacă dispoziția nu este motivată. Nu se poate face o verificare pe fond a salarizării, în lipsa oricăror criterii. Stabilirea salariilor la nivelul administrației locale se face prin hotărâre a consiliului local, Stabilirea corectă a drepturilor salariale presupune abordarea fiecărui funcționar în parte sau a fiecărui salariat și verificarea legalității și a hotărârii de consiliu local, în sensul art. 11 din Legea 153/2017 și nu există oricum cadrul procesual legal pentru această verificare.

- Se impune anularea dispoziției de revocare pentru drepturile reclamanților dobândite până în momentul revocării. Nu este posibilă revocarea dispoziției de salarizare cu efect retroactiv. Dispoziția de revocare constituie un act administrativ și acesta poate fi revocat doar în condițiile art. 1 alin. 6 din Legea 554/2004. Eventual, se poate discuta despre revocarea dispoziției în ceea ce privește efectele sale viitoare, apreciindu-se că efectele nu s-au produs și nu poate fi lăsat în vigoare un act vădit nelegal. Se impune verificarea pe fond a modalității de stabilire a drepturilor salariale față de fiecare reclamant în parte.

- Se impune anularea dispoziției de revocare atât pe motive de fond, indiferent dacă este vorba de funcționari publici sau personal contractual. În ceea ce privește fondul, este de interes faptul că salariile administrației locale sunt stabilite prin hotărâre a consiliului local care este în vigoare. OUG 1/2020 nu este aplicabilă în cauză pentru că reclamanții nu fac parte dintre persoanele nominalizate în anexa IX a Legii 153/2017.

În urma discuțiilor, nu s-a ajuns la o opinie unanimă, dar opinia majoritară a fost în sensul admiterii cererilor, chiar și în parte, urmând ca, de la caz la caz, să se analizeze condițiile formale dar și fondul cauzei, respectiv modalitatea de stabilire a drepturilor salariale prin raportare la legislația invocată.

2. Problema calității procesuale active și a interesului în cazul plângerii contravenționale, în cazul decedului contravenientului. Interesul moștenitorului în contestarea procesului-verbal.

S-a constatat că pe rolul Tribunalului Cluj există înregistrate dosare de apel în care se pune problema calității procesuale active în cazul plângerii contravenționale, în situația în care a decedat contravenientul.

Această chestiune, presupune abordarea problemei calității procesuale pasive în două situații, respectiv aceea când a decedat contravenientul înaintea formulării plângerii sau atunci când a decedat contravenientul în cursul procesului.

Se pune problema calității procesuale active și a interesului, în condițiile în care art. 27 din Codul fiscal cu referire la drepturile și obligațiile succesorilor prevede că ;

(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul obligației de plată a sumelor ce reprezintă amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoană fizică.

Opiniile exprimate au fost următoarele :

Dacă a decedat contravenientul înainte de introducerea plângerii contravenționale, moștenitorul nu are nici calitate procesuală activă și nici interes. Răspunderea contravențională este personal și aceasta se stinge la decesul contravenientului iar procesul verbal de contravenție devine caduc.

Din punct de vedere practic, dacă se pune în executare procesul verbal de contravenție, moștenitorul ar putea avea la îndemână procedura contestației la executare.

A fost exprimată și opinia contrară, în sensul că moștenitorul are și calitate procesuală activă și interes, întrucât este lipsit de alte mijloace juridice pentru a împiedica definitivarea titlului executoriu. Considerente de ordin practic impun această soluție. Atâta timp cât nu se formulează plângere contravențională, procesul verbal de contravenție este considerat definitiv și acesta poate fi pus în executare. Este excesiv să se impună moștenitorului să aștepte definitivarea procesului verbal, înscrierea amenzii pe rolul fiscal și urmarea unei alte proceduri pe latura execuțională pentru a putea radia de pe rolul fiscal al defunctului amenda contravențională aplicată.

Dacă a decedat contravenientul în timpul procesului, există două posibilități, fie se suspendă cauza până la introducerea în cauză a moștenitorilor, în baza art. 412 NCPC, alin. 1, judecata fiind suspendată de drept, potrivit dispozițiilor legale menționate, fie, având în vedere prevederile art. 56 NCPC, ale art. 14 din OG 2/2001 care se pot aplica prin asemănare, coroborat cu art. 27 din Codul de procedură fiscală, se admite excepția lipsei capacității de folosință a petentului contravenient dar se constată încetarea răspunderii contravenționale ca urmare a decesului.

În urma discuțiilor, nu s-a ajuns la o opinie unanimă, dar opinia majoritară a fost în sensul lipsei calității procesuale active și a interesului, precum și a suspendării de drept, în cea de-a doua situație.

Minuta

întâlnirii judecătorilor din Secția civilă a Tribunalului Cluj în vederea unificării practicii judiciare

din 27 mai 2021

Probleme de drept puse în discuție:

I.1. Problema de drept: taxa judiciară de timbru în cauzele formulate de COMPANIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE A INFRASTRUCTURII RUTIERE SA pentru recuperarea sumelor achitate cu titlu de cheltuieli de judecată în plângerile contravenționale introduse și câștigate de persoanele care deși au fost amendate de C.N.A.I.R., au dovedit că mașina fusese înstrăinată și deci condusă de altă persoană, care nu a înmatriculat-o pe numele său.

2. Text de lege aplicabil: art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013, potrivit cu care sunt scutite de taxa judiciară de timbru acțiunile și cererile formulate de [...] alte instituții publice, când au ca obiect venituri publice.

3. Opinii exprimate:

- conform unei opinii, s-a solicitat C.N.A.I.R. să achite taxa judiciară de timbru, apreciindu-se că nu sunt aplicabile prevederile art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013;
- conform altei opinii, s-a apreciat că cererile formulate de C.N.A.I.R. sunt scutite de taxa judiciară de timbru, fiind aplicabile prevederile art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013,

4. Discuții și concluzii:

În urma discuțiilor, s-a conturat opinia unitară potrivit căreia cererile formulate de C.N.A.I.R. cu obiectul de mai sus sunt scutite de taxa judiciară de timbru, fiind aplicabile prevederile art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013.

Astfel, este îndeplinită prima condiție din art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013, privind calitatea C.N.A.I.R. de instituție publică, față de dispozițiile art. 1 din O.U.G. nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A. De asemenea, este îndeplinită și a doua condiție, privind cerere care are ca obiect venituri publice, ținând seama că cererea de chemare în judecată vizează obținerea unor sume de bani care intră în bugetul instituției, văzând și art. 2 din OUG nr. 55/2016 și alineatul 2 al art. 30 din O.U.G. nr. 80/2013, în care sunt detaliate sumele ce se includ în categoria venituri publice, în înțelesul acestei ordonanțe de urgență.

II.1. Problema de drept: contestațiile la executare formulate de Inspectoratul de Poliție/Jandarmerie prin care se solicită obligarea UAT să pună în executare amenzile

contravenționale, în situația în care UAT restituie cererea de punere în executare cu motivarea că procesul-verbal de comunicare prin afișare a procesului-verbal de amendă nu a fost semnat de un martor.

2. Texte de lege aplicabile; art. 27, art. 31, art. 37 din O.G. nr. 2/2001, art. 226 alin. 1 și 8 din Codul de Procedură Fiscală (Legea nr. 207/2015):

Art. 27 - Comunicarea procesului-verbal se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal, semnat de cel puțin un martor.

Art. 31 - Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

Art. 37 - Procesul-verbal neatat în termenul prevăzut la art. 31, precum și hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Art. 226 alin. 1 și 8 din Codul de Procedură Fiscală (Legea nr. 207/2015) – 1. Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare silită competent potrivit art. 30. /...) 8. În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 30 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, cod numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliu sau sediul, quantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare silită restituie de îndată titlurile executorii organelor emitente,

3. Opinii exprimate:

- conform unei opinii, ne semnarea procesului-verbal de comunicare prin afișare a procesului-verbal de amendă de un martor nu poate fi invocată de organul de executare, ci doar de către persoana amendată;

- conform altei opinii, în lipsa respectării cerinței art. 27 din O.G. nr. 2/2001, de semnare a procesului-verbal de comunicare prin afișare a procesului-verbal de amendă de un martor, procesul-verbal de amendă nu devine executoriu, potrivit art. 37 din O.G. nr. 2/2001, astfel încât organul de executare este în drept să refuze punerea în executare, în temeiul art. 226 alin. 1 și 8 din Codul de Procedură Fiscală (Legea nr. 207/2015).

4. Discuții și concluzii:

În urma discuțiilor, s-a conturat opinia unitară potrivit căreia în lipsa respectării cerinței art. 27 din O.G. nr. 2/2001, de semnare a procesului-verbal de comunicare prin afișare a procesului-verbal de amendă de un martor, procesul-verbal de amendă nu devine executoriu,

potrivit art. 37 din O.G. nr. 2/2001, astfel încât organul de executare este în drept să refuze punerea în executare.

MINUTA

întâlnirii judecătorilor secției mixte de contencios administrativ și fiscal, de litigii de muncă și asigurări sociale aferentă lunii iunie 2021

În data de 10 iunie 2021 a avut loc întâlnirea judecătorilor din cadrul Secției mixte cu privire la discutarea problemelor de practică.

Ședința au participat toți judecătorii secției.

Problemele puse în discuție sunt următoarele :

1. Problema restituirii amenzilor contravenționale în cazul anulării procesului verbal de contravenție.
2. Problema acordării priorității în sensurile giratorii.

1. Problema restituirii amenzilor contravenționale în cazul anulării procesului verbal de contravenție.

În urma consultării judecătorilor secției a rezultat că s-au înregistrat pe rolul Tribunalului Cluj mai multe dosare de apel în care se pune în discuție problema restituirii amenzii atunci când aceasta a fost plătită iar ulterior s-a anulat procesul verbal de contravenție.

Problema se referă la alcătuirea cadrului procesual, atunci când se solicită și restituirea amenzii.

Soluțiile pronunțate de către judecătorii, la fondul cauzei, au fost diferite.

Cu privire la cadrul procesual necesar în cazul unei astfel de solicitări de restituire a amenzii, judecătorii secției au exprimat, în mod unanim, următoarea opinie.

Cadrul procesual corect alcătuit în situația în care, pe lângă solicitarea de anulare a procesului verbal, se solicită și restituirea amenzii achitate, presupune înprocesuarea și a agentului constatator dar și a organului fiscal, deoarece potrivit art. 8 din OG 2/2001, sumele provenite din amenzi se fac venit la bugetul statului sau bugetele locale, după caz.

Prin urmare, sumele achitate cu titlul de amenzi contravenționale nu sunt la dispoziția agentului constatator și acesta nu le poate restitui, în lipsa înprocesuării organului fiscal care este competent să efectueze restituiri de la buget.

2. Problema acordării priorității în sensurile giratorii.

În urma consultării judecătorilor secției a rezultat că s-au înregistrat pe rolul Tribunalului Cluj mai multe dosare de apel în care se pune problema acordării priorității în sensurile giratorii.

Soluțiile pronunțate de către judecătorii, la fondul cauzei, au fost diferite.

Rezultă din dosare că unii judecători au apreciat că se impune aplicarea doar art. 57 alin. 4 din OUG 195/2002 și art. 135 lit. d din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002.

În timp ce alții au apreciat că se aplică cele două texte mai sus precizate dar și art. 107 Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002

Luând în discuție chestiunile juridice referitoare la prioritățile în sensul giratoriu, judecătorii secției au apreciat că există două situații: atunci când sensul giratoriu este prevăzut cu o singură bandă și atunci când este prevăzut cu două sau mai multe benzi de circulație.

Opiniile exprimate în unanimitate au fost următoarele :

În prima situație, când în sensul giratoriu există o singură bandă de circulație, nu se deosebite, prioritatea se acordă în conformitate cu art. 57 alin. 4 din OUG 195/2002 și art. 135 lit. d din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002.

În a doua situație, când sensul giratoriu este prevăzut cu două sau mai multe benzi, soluția corectă este de aplicare simultană atât a art. 57 alin. 4 din OUG 195/2002 și art. 135 lit. d din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002 cât și a art. 107 Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002

Art. 57 alin. 4 din O.U.G. nr. 195/ 2002, prevede că în intersecțiile cu sens giratoriu, semnalizate ca atare, vehiculele care circulă în interiorul acestora au prioritate față de cele care urmează să pătrundă în intersecție. art. 135 lit d din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002

Art. 135 din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002 - Conducătorul de vehicul este obligat să acorde prioritate de trecere și în următoarele situații: (...) d) când urmează să pătrundă într-o intersecție cu circulație în sens giratoriu față de cel care circulă în interiorul acesteia;

În situația în care există două benzi de circulație, atât la intrarea în sens, în sens dar și la ieșirea din sens, normele prevăzute la art. 57 alin. 4 și art. 135 lit d din Regulament nu mai sunt singure aplicabile, ci se impune și aplicarea art. 107 din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002.

Art. 107 - (1) La intersecțiile prevăzute cu indicatoare și/sau cu marcaje pentru semnalizarea direcției de mers, conducătorii de vehicule trebuie să se încadreze pe benzile corespunzătoare direcției de mers voite cu cel puțin 50 m înainte de intersecție și sunt obligați să respecte semnificația indicatoarelor și marcajelor.

(2) La intersecțiile fără marcaje de delimitare a benzilor, conducătorii vehiculelor ocupă în mers, cu cel puțin 50 m înainte de intersecție, următoarele poziții:

- a) rândul de lângă bordură sau acostament, cei care vor să schimbe direcția de mers spre dreapta;
- b) rândul de lângă axa drumului sau de lângă marcajul de separare a sensurilor, cei care vor să schimbe direcția de mers spre stânga. Când circulația se desfășoară pe drumuri cu sens unic, conducătorii de vehicule care intenționează să vireze la stânga sunt obligați să ocupe rândul de lângă bordura sau acostamentul din partea stângă;
- c) oricare dintre rânduri, cei care vor să meargă înainte.

Astfel, la pătrunderea în sens, vehiculele care circulă în interiorul acestora au prioritate față de cele care urmează să pătrundă în intersecție.

Dacă se pune problema schimbării benzii de circulație în interiorul sensului giratoriu, problema atragerii răspunderii contravenționale s-ar pune din altă perspectivă - atâta timp cât autovehiculele circulă în paralel, schimbarea benzii se poate face doar cu asigurarea corespunzătoare la schimbarea direcției și dacă marcajele rutiere permit acest lucru.

În această situație nu se mai pune problema priorității intrării în sensul giratoriu iar contravenția constatată nu poate privi art. 135 lit. d din Regulamentul de aplicare al O.U.G. 195/2002, ci altă contravenție, după caz.

SECȚIA PENALĂ

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 25 ianuarie 2017

Încheiat astăzi, 25 ianuarie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Dezbaterea adreselor nr 12.01.2017 și nr. 17.01.2017 ale Curții de apel Cluj, în vederea întocmirii unui răspuns.
3. Diverse.

1. Nu au fost identificate probleme de drept care să fi generat practică Neunitară la nivelul secției penale.
2. Cu privire la adresa nr. /12.01.2017 a Curții de Apel Cluj, înregistrată la Tribunalul Cluj sub nr.116.01.2017, se arată de către președintele secției că vizează sesizarea ÎCCJ nr. /1/2017 pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept: „interpretarea art. 10 al .1 din Legea nr. 241/2005 în forma în vigoare până la data de 01.02.2014 pentru a stabili dacă reglementează o cauză de nepedepsire/reducere a limitelor de pedeapsă cu caracter real sau personal.”

În urma discuțiilor ce au avut loc, opinia unanimă exprimată a fost în sensul că „art. 10 al.1 din Legea nr. 241/2005 în forma în vigoare până la data de 01.02.2014 reglementează o cauză de nepedepsire/reducere a limitelor de pedeapsă cu caracter personal”.

Cu privire la adresa nr. 117.01.2017 a Curții de Apel Cluj, înregistrată la Tribunalul Cluj sub nr. 418.01.2017, se arată de către președintele secției că vizează sesizarea ÎCCJ nr. 2/1/2017 pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei

de drept: „ în sensul legii penale profesorul din învățământul preuniversitar de stat este funcționar public în accepțiunea art. 175 al .1 lit. b teza II din Codul penal sau în accepțiunea art. 175 al. 2 din Codul penal.”

În urma discuțiilor ce au avut loc, opinia unanimă exprimată a fost în sensul că „profesorul din învățământul preuniversitar este funcționar public în accepțiunea art. 175 a .1 lit. b teza II C.pen.”

3. Președintele secției aduce la cunoștința participanților Hotărârea CEDO în cauza Filip împotriva României prin care s-a constatat faptul că reclamantului i s au încălcat dreptul de a nu fi supus torturii și relelor tratamente garantat de art. 3 din Convenție, precum și dreptul la libertate și siguranță recunoscut de art. 5 din Convenție, prin aceea că s-a luat față de acesta măsura de siguranță provizorie a internării medicale în lipsa avizului de specialitate al unei comisii medicale.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 7 februarie 2017

Încheiat astăzi, 7 februarie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii:

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Dezbaterea adresei nr. 20.01.2017 a Curții de apel Cluj, în vederea întocmirii unui răspuns.
3. Diverse.

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

2. Cu privire la adresa nr. 120.01.2017 a Curții de apel Cluj, înregistrată la Tribunalul Cluj sub nr. 25.01.2017, se arată de către președintele secției că vizează sesizarea ÎCCJ nr. 9/1/2017 pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept: în interpretarea dispozițiilor art. 426 lit. b C.p.pen. instanța care soluționează contestația în anulare, după admiterea în principiu a acesteia, poate reanaliza o cauză de încetare a procesului penal în cazul în care instanța de apel a dezbătut și analizat incidența cauzei de încetare a procesului penal pentru care existau probe la dosar."

În urma discuțiilor ce au avut loc, opinia exprimată a fost în sensul că în situația dată nu mai este posibilă reanalizarea cauzei de încetare a procesului penal de către instanța sesizată cu contestația în anulare, în temeiul art. 426 lit. b C.p.pen., hotărârea instanței de apel având autoritate de lucru judecat.

3. Se aduce la cunoștința judecătorilor adoptarea de către CCR a deciziei nr. 22/25.01.2017 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 al. 1 C.p.pen. care permit luarea măsurii arestului la domiciliu față de inculpatul anterior arestat preventiv ori la domiciliu, în lipsa unor temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.

D-na judecător xxx supune analizei problema privind modul de interpretare a dispozițiilor art. 83 alin.1 lit.c C.pen. sub aspectul caracterului imperativ sau de recomandare din perspectiva admisibilității amânării aplicării pedepsei.

Conform art. 83 alin.1 lit. c : "Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiții....

c. infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității."

Problema care se pune este dacă acest acord este necesar ca o condiție de legalitate iar omisiunea exprimării de către inculpat a acordului la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității atrage imposibilitatea aplicării acestei modalități de executare a pedepsei?

Opinia unanimă a judecătorilor secției a fost în sensul că această manifestarea de voință privind acordul de prestare a unei munci neremunerate reprezintă o condiție de legalitate, fiind enumerată expres între condițiile prev. de art. 83 cod penal (în conținutul art. 83 alin.1 lit. c), astfel că nu este posibilă aplicarea acestei modalități de executare a sancțiunii în cazul în care poziția procesuală a inculpatului nu este cunoscută.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 17 Martie 2017

Încheiat astăzi, 17 martie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Informarea judecătorilor privind soluțiile pronunțate de completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în ședința din 15 martie 2017 și cele pronunțate în recurs în interesul legii de către ÎCCJ în ședința din 20 martie 2017.
3. Diverse

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

2. Se aduce la cunoștința participanților adoptarea în ședința din 15 martie 2017 a deciziilor 7, 8 și 9 ale ÎCCJ de completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și deciziile pronunțate în recurs în interesul legii nr. 4 și 5 în ședința din 20 martie 2017

3. D-na xxx supune atenției chestiunea privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 207 al. 1 C.p.pen. privind natura și consecințele nerespectării termenului de 5 zile de sesizarea instanței cu rechizitoriu în cazul inculpatului aflat sub puterea unei măsuri preventive.

Opinia însușită de participanții la ședință a fost aceea că întrucât termenul de 5 zile avut în vedere nu este un termen instituit în scopul exercitării unui drept procesual ci pentru îndeplinirea unei obligații legale și în lipsa oricărui text care să prevadă expres sancțiunea nulității absolute, nerespectarea acestuia se sancționează cu nulitatea relativă, fiind vorba despre un termen minim, procedural și de regresivitate, calculându-se conform art. 269 al. 1, 2 și 4 C.p.pen.

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ
PROCES VERBAL 28 APRILIE 2017

Încheiat astăzi, 28 aprilie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că a identificat o problemă de drept care a generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

Astfel, problema vizează ” **posibilitatea trimiterii cauzei spre rejudecare în contestație și în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 425 ind. 1 alin. 2 lit. b C.pr.pen.** ”

Art.425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. b C.p.pen. prevede că: „, contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții: (...) 2. (...) b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea”. La nivelul Tribunalului Cluj s-au conturat două soluții posibile:

În dosarul penal nr. xxx al Tribunalului Cluj, stadiu procesual contestație (decizia penală nr. xxx) s-a considerat că se poate dispune rejudecarea cauzei de către instanța care a pronunțat hotărârea atacată, pentru motive care țin de nemotivarea sentinței pronunțate de prima instanță.

S-a argumentat în sensul că “ Motivarea oricărei hotărâri judecătorești constituie un element de transparență, inerent oricărui act jurisdicțional, hotărârea fiind rezultatul unui proces logic de analiză a probelor iar motivarea, argumentarea în scris a rațiunii ce determină pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză.

Motivarea hotărârii justifică echitatea procesului penal, aceasta fiind o condiție esențială a unui proces echitabil, în acest fel justițiabilul având convingerea că i-au fost examinate toate argumentele, prin enunțarea problemelor de fapt și de drept incidente și a suportului rațional care a condus la formarea propriei convingeri a judecătorului care se reflectă în cele din urmă în chiar hotărârea pronunțată.

În cazul de față, lipsesc argumentele ce au stat la baza soluției adoptate, remedierea acestor neajunsuri neputând fi realizată în calea de atac a contestației, instanța de control

judiciar fiind lipsită de posibilitatea reală de a verifica hotărârea contestată, în caz contrar condamnatul fiind lipsit de un grad de jurisdicție.

Într-adevăr, prevederile legale privind calea de atac a contestației nu prevăd posibilitatea rejudecării cauzei pentru lipsa motivării hotărârii, însă coroborând art. 597 al. 5 și 8 C.p.pen. care prevăd aplicarea în mod corespunzător în procedura la instanța de executare a dispozițiilor cuprinse în titlul III al părții speciale privind judecata, cu dispozițiile art. 421 pct. 2 lit. b C.p.pen. care prevăd posibilitatea rejudecării cauzei în prezența vreunui dintre cazurile de nulitate absolută, considerăm că în situația dată, din perspectiva și a art. 6 CEDO (care consacră dreptul la un proces echitabil) și art.2 din Protocolul 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (care consacră dreptul la un grad dublu de jurisdicție), nemotivarea hotărârii constituie un caz de nulitate absolută hotărârii, astfel că dispozițiile invocate sunt pe deplin aplicabile".

Dimpotrivă, prin încheierea penală nr. xxx dată în dosarul penal nr. xxx al Tribunalului Cluj (stadiu procesual contestație) s-a respins solicitarea apărătorului inculpatului de trimitere a cauzei spre rejudecare la judecătorul de cameră preliminară al Judecătoriei Cluj-Napoca, cu motivarea că textul legal general incident în cauză, respectiv cel al art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. b C.pr.pen. limitează cazurile de rejudecare exclusiv la motivul nelegalei îndepliniri a procedurii de citare.

S-a argumentat în sensul că "În ceea ce privește soluția subsecventă desființării în totalitate a încheierii atacate însă, judecătorul constată că potrivit dispozițiilor art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. b C.pr.pen. (aplicabile în completarea dispozițiilor art. 347 C.pr.pen.), acestea permit trimiterea cauzei spre rejudecare numai în situația în care nu au fost respectate dispozițiile procedurale privind citarea, ceea ce nu este cazul în speță, în caz contrar, conform dispozițiilor art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a, soluționarea cauzei urmând a se face de judecătorul contestației în primă și ultimă instanță.

Acest lucru nu este de natură a contraveni dreptului acuzatului la dublul grad de jurisdicție în materie penală, drept consacrat nu de dispozițiile art. 6, combinat cu art. 13 din Convenția Europeană drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale (așa cum își fundamentează inculpatul cererea de trimitere a cauzei spre rejudecare), ci de prevederile art. 2 par. 1 din Protocolul 7 la Convenție. Or, acest drept este garantat exclusiv în situația pronunțării unei hotărâri de condamnare, sau atunci când instanța pronunță o hotărâre ce conține o declarație de vinovăție, așadar atunci când se examinează pe fond acțiunea penală, dispoziția convențională fiind explicită în acest sens, astfel că această garanție nu este aplicabilă inculpatului în procedura camerei preliminare".

D-na judecător xxx apreciază că spre deosebire de calea de atac ordinară a apelului, care vizează hotărâri prin care se dezleagă acțiunea penală, calea de atac ordinară a contestației este îndreptată împotriva unor hotărâri prin care sunt dezlegate aspecte distincte de fondul acuzației penale, astfel că nu se poate pune în discuție incidența art. 2 par. 1 din Protocolul 7 la Convenția Europeană Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale. Pe cale de consecință, nu se ridică nici problema contrarietății între dispozițiile naționale și cele convenționale, urmând a se aplica stricto sensu legislația procesual penală incidentă în cauză, respectiv dispozițiile art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. b C.pr.pen., care limitează cazurile de rejudecare exclusiv la nerespectarea dispozițiilor procedurale privind citarea.

În urma discuțiilor ce au avut loc, nefiind adoptată o soluție unanimă, fiind îmbrățișate argumente în sprijinul ambelor soluții posibile, s-a decis cuprinderea problemei în nota privind probleme de practică neunitară ce urmează a fi discutate la ședința Curții de Apel Cluj pentru trimestrul II 2017.

Ceilalți participanți nu au identificat chestiuni de drept care să fi generat practica neunitară la nivelul secției și nu au fost supuse dezbaterii alte probleme.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL

17 mai 2017

Încheiat astăzi, 17 mai 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii:

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Dezbaterea adresei nr. 403.05.2017 a Curții de apel Cluj, în vederea întocmirii unui răspuns.
3. Diverse.

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că a identificat o problemă de drept care a generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

Astfel, problema vizează **“Admisibilitatea sesizărilor de înlocuire a pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii în situația condamnaților care se află în executarea unei pedepse cu închisoarea în regim de detenție”**, la nivelul Tribunalului Cluj s-au conturat două soluții posibile:

Astfel, prin sentința penală nr. xxx dată în dosarul penal nr. xxx , s-a considerat că reaua-credință a condamnatului încarcerat în executarea unei pedepse privative de libertate este exclusă de plano, condamnatul aflându-se în imposibilitate obiectivă de a executa pedeapsa amenzii, astfel că se impune respingerea (ca inadmisibilă, așa cum rezultă din motivare) a sesizării de înlocuire a pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii.

Dimpotrivă, prin decizia penală nr. xxx dată în dosarul penal nr. respingându-se contestația declarată de condamnată împotriva sentinței penale nr. xxx pronunțată de Judecătoria Turda, s-a apreciat, față de proba cu înscrisuri administrată în cauză, că întrucât deținuta a realizat venituri în penitenciar, de care a dispus doar parțial, iar cuantumul veniturilor reziduale excedeau cuantumul amenzii penale aplicate, rezultă reaua-credință a condamnatei, devenind pe deplin incidente prevederile legale privind înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii.

D-na judecător xxx apreciază că sesizările privind înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii trebuie analizate pe fond, iar nu respinse ca inadmisibile, întrucât buna sau rea credință a deținutului trebuie apreciată în concret, în baza probelor administrate în cauză.

În susținere, există argumente de text, prevăzute de art. 586 alin. 4 C.pr.pen., care în descrierea procedurii privind soluționarea sesizărilor de înlocuire, stabilește obligația aducerii condamnatului privat de libertate la judecată; textul art. 62 C.pen. - care introduce instituția amenzii care însoțește pedeapsa închisorii, dar și textul art. 63 alin. 2 C.pen.- care reglementează instituția înlocuirii pedepsei amenzii cu închisoarea, inclusiv în situația în care aceasta a însoțit pedeapsa închisorii, urmând ca pedepsa rezultantă să fie considerate o singură pedeapsă (de unde concluzia că înlocuirea poate avea loc inclusive pe durata executării pedepsei închisorii).

În urma discuțiilor ce au avut loc, nefiind adoptată o soluție unanimă, fiind îmbrățișate argumente în sprijinul ambelor soluții posibile, s-a decis cuprinderea problemei în nota privind probleme de practică neunitară ce urmează a fi discutate la ședința Curții de Apel Cluj pentru trimestrul II 2017.

2. Cu privire la adresa nr. /03.05.2017 a Curții de Apel Cluj, înregistrată la Tribunalul Cluj sub nr. 08.05.2017, se arată de către președintele secției că vizează sesizarea ÎCCJ nr. 1/2017 pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept: „dacă în interpretarea dispozițiilor art. 90 lit. f C.p.pen. în cauzele în care faptele au fost comise sub imperiul legii vechi și s-a apreciat de către instanța fondului că aceasta este legea penală mai favorabilă, se impune asistența juridică a inculpatului prin raportare la limitele de pedeapsă prevăzute de vechiul cod sau cele prevăzute de Codul penal actual?”

În urma discuțiilor ce au avut loc, opinia exprimată a fost în sensul că în situația dată asistența juridică nu este obligatorie fiind avute în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de legea nouă.

3. Ceilalți participanți nu au identificat chestiuni de drept care să fi generat practica neunitară la nivelul secției și nu au fost supuse dezbaterii alte probleme.

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL

22 iunie 2017

Încheiat astăzi, 22 iunie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Dezbaterea temelor cuprinse în referatul cuprinzând probleme de drept ce au generat practică neunitară ce urmează a fi discutate în ședința din data de 23 iunie 2017.
2. Dezbaterea adresei nr. 20.06.2017 a Curții de apel Cluj, în vederea întocmirii unui răspuns.
2. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.

1. Se aduce la cunoștință că a fost comunicat referatul privind probleme de drept ce au generat practică neunitară, care a fost înmănat tuturor judecătorilor pentru luare la cunoștință. În urma dezbaterii temelor cuprinse în referatul cuprinzând probleme de drept ce au generat practică neunitară, au fost votate în unanimitate următoarele soluții:

- în opinia judecătorilor, calea de atac împotriva încheierii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate este recursul conform deciziei Curții Constituționale din data de 09.06.2017 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportat la cele ale art. 29 al. 5 teza 2 din Legea nr. 47/1992, instanța competentă să soluționeze o atare cale de atac fiind instanța superioară imediat următoare.
- S-a considerat că spre deosebire de calea de atac a apelului, în calea De atac a contestației nu este posibilă trimiterea cauzei în rejudicare decât pentru nerespectarea dispozițiilor privind citarea conform art. 425/1 al. 7 pct. 2 lit. b C.p.pen., deși în anumite situații de nulitate absolută se consideră că s ar putea dispune în sensul rejudicării.
- S-a apreciat că soluția corectă este aceea a analizării pe fond a Solicitării de înlocuire a pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, pentru a se stabili reaua credință a condamnatului, nu aceea a respingerii sale ca inadmisibilă, pe considerentul că fiind în stare de detenție, reaua credință a acestuia este exclusă de plano, pentru argumente de text, respectiv art. 586 al. 4

C.p.pen., art. 62 C.pen. și față de dispozițiile art. 24 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor care prevede că se aplică persoanelor condamnate dispozițiile art. 22 al. 1 și art. 23 din Legea nr. 253/2013 privind achitarea amenzii și procedura în caz de neexecutare a amenzii.

Probleme care pot genera practică neunitară

- I. S-a optat pentru soluția cuprinsă în art. 346 al. 7 C.p.pen., respectiv judecătorul care rejudecă și dispune începerea judecării, va judeca și fondul cauzei.
- II. Nu există incompatibilitate în cazul judecătorului de drepturi și libertăți care declină, scoate de pe rol sau trimite spre un alt organ ori respinge o cerere ca inadmisibilă.
- III. S-a opinat că soluția corectă este cea cuprinsă în art. 551 pct. 2 lit. a C.p.pen. (a doua opinie)
- IV. S-a considerat că hotărârea instanței de fond rămâne definitivă la momentul soluționării apelului părții civile care nu a fost motivat la momentul depunerii lui. (prima opinie).

Alte chestiuni.

- I. Decizia CCR nr. 368 din data de 30 mai 2017 privind art. 35 al.1 C. pen. sintagma “și împotriva aceluiași subiect pasiv”, nu poate avea efecte asupra pedepselor aplicate prin hotărâri definitive.
- II. Persoana fizică care îndeplinește acte de comerț poate fi subiect activ al infracțiunilor de evaziune fiscală.
- III. S-a apreciat că în apel doar lipsa totală a cercetării judecătorești poate motiva trimiterea cauzei spre rejudecare.

3. Cu privire la adresa nr. xxx/20.06.2017 a Curții de Apel Cluj, înregistrată la Tribunalul Cluj sub nr. 1 /21.06.2017, se arată de către președintele secției că vizează sesizarea ÎCCJ nr. /1/2017 pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept: „dacă în raport cu dispozițiile art. 83 al.1 lit. b C.p.pen.și art. 88 al. 3 C.pen. în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere a amânării aplicării unei pedepse este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune ori se poate dispune din nou amânarea aplicării pedepsei, fără revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare ?”

În urma discuțiilor ce au avut loc, opinia unanimă exprimată a fost în sensul că potrivit art. 88 al. 3 C.pen. în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse este obligatorie dispunerea condamnării pentru noua infracțiune, nefiind posibil a se dispune pentru aceasta din nou amânarea aplicării pedepsei.

4. Nu au fost identificate alte chestiuni de drept care să fi generat practica neunitară la nivelul secției și nu au fost supuse dezbaterii alte probleme.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 28 septembrie 2017

Încheiat astăzi, 28 septembrie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință participă judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Dezbaterea deciziei CCR nr. 437/22 iunie 2017.
3. Legea nr. 169/2017 de modificare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor
4. Diverse.

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

2. Cu privire la decizia CCR nr. 437/22 iunie 2017 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagma " sau după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul de la ÎCCJ investit cu soluționarea contestației din cuprinsul art. 348 al.2 C.p.pen. este neconstituțională", arată că pe parcursul vacanței judecătorești au existat soluții contradictorii ale completelor de judecată investite cu acest tip de cauze, în lipsa considerentelor deciziei amintite.

Față de considerentele acestei decizii, publicate pe site-ul CCR s-a decis în unanimitate că:

"verificarea măsurilor preventive este de competența judecătorului de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu care va pronunța o încheiere ce poate fi atacată cu contestație la instanța ierarhic superioară chiar și atunci când cauza se află la judecătorul de camera preliminară din cadrul instanței ierarhic superioare investite cu soluționarea contestației împotriva încheierii de camera preliminară."

3. Cu privire la Legea nr. 169/14 iulie 2017 de modificare a Legii nr. 254/2013 sau legea recursului compensatoriu, președintele secției aduce la cunoștință faptul că s-a introdus în această lege art. 55/1 intitulat „compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare”, cu

privire la care s-a solicitat un punct de vedere punctual de către Curtea de Apel Cluj, fiind identificate anumite probleme, soluțiile agreate fiind următoarele:

- cele 6 zile vizate de alin.1 al. art. 55/1 din lege se scad efectiv din cuantumul total al pedepsei , modificându-se fracția totală și fracția obligatorie;
- administrația penitenciarului poate efectua operațiunile corespunzătoare de deducere a acestor zile din oficiu;
- administrația penitenciarului poate dispune punerea în libertate a condamnaților în cazul în care prin cuprinderea zilelor acordate în compensare respectiva pedeapsă a expirat;
- noțiune a de centru de detenție prevăzută de al. 2 al art. 55/1 din lege are în vedere toate unitățile de detenție (penitenciare, penitenciare spital, centre educative etc.) nu doar centrele de detenție pentru minori.

4. D-na judecător xxx supune analizei problema privind temeiul juridic al cererii de liberare condiționată în cazul condamnării pentru o faptă petrecută înainte de 01.02.2014, dar pentru care s-a aplicat legea nouă ca lege penală mai favorabilă.

S-au conturat două opinii posibile:

- a) liberarea condiționată trebuie apreciată conform legii penale mai favorabile, în concret legea veche și
- b) în situația expusă, liberarea condiționată trebuie analizată din perspectiva condițiile prevăzute de legea nouă, art.100 și urm. C.pen.

În sprijinul primei opinii, se arată că infracțiunea fiind comisă anterior intrării în vigoare a noilor coduri condamnator are alegere între cele două legi, în mod cert fiind mai favorabilă legea veche.

În susținerea celeilalte opinii, se afirmă că s-ar aplica legea nouă, în baza căreia s-a pronunțat hotărârea de condamnare, prin referire la aplicarea globală a legii penale mai favorabile consacrat de Decizia CCR 265/2014, iar raportul juridic în care se situează liberarea condiționată nu diferă de cel al cauzei în care s-a pronunțat condamnarea.

În urma discuțiilor ce au avut loc s-a adoptat prima soluție, considerându-se că importantă pentru alegerea legii penale mai favorabile în material liberării condiționate are data comiterii infracțiunii, aflându-ne într-o altă etapă, cea a executării hotărârii penale de condamnare, care implică o reevaluare a situației condamnatului sub aspectul legii penale mai favorabile.

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 27 octombrie 2017

Încheiat astăzi, 27 octombrie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință participă judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Diverse.

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

2. D-na judecător xxx pune în discuție necesitatea deducerii duratei măsurilor preventive privative de libertate în situația pronunțării unei condamnări la pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

-Art. 72 alin. 1 C.pen. : Perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii pronunțate.

-Art. 404 alin.4 lit. a Cod procedură penală : Dispozitivul trebuie să mai cuprindă, după caz, cele hotărâte de instanță cu privire la : a) deducerea duratei măsurii preventive privative de libertate, indicându-se partea din pedeapsă executată în acest mod.

Așadar, legea penală nu distinge după modalitatea de executare a pedepsei principale aplicate, iar art. 404 alin. 4 lit. a Cod procedură penală, impune, ca tehnică a minutei, să se menționeze în dispozitivul hotărârii „deducerea duratei măsurii preventive privative de libertate, indicându-se partea din pedeapsă executată în acest mod”.

În unanimitate, s-a decis că în situația pronunțării unei condamnări la pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, conform art. 404 alin. 4 lit. a Cod procedură penală, este obligatoriu ca în dispozitivul hotărârii să se menționeze deducerea efectivă a duratei măsurii preventive privative de libertate, indicându-se partea din pedeapsă executată în acest mod.

D-l judecător xxx supune atenției modalitatea de sesizare a judecătorului de cameră preliminară pentru confirmarea renunțării la urmărirea penală și pentru confiscarea specială sau

desființarea unui înscris în caz de clasare, în ipoteza în care renunțarea la urmărirea penală și, respectiv, clasarea au fost dispuse prin rechizitoriu.

S-a considerat în unanimitate că fiind în prezența unor instituții diferite, cu reguli și proceduri diferite, chiar dacă cele trei soluții au fost dispuse în aceeași cauză prin același rechizitoriu, procurorul va înainta trei sesizări distincte: trimiterea în judecată; confirmarea renunțării la urmărirea penală și confiscarea specială sau desființarea unui înscris în caz de clasare, fiecare în parte urmând să fie înregistrată distinct și repartizată aleatoriu între judecătorii de cameră preliminară ai instanței

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 23 noiembrie 2017

Încheiat astăzi, 23 noiembrie 2017 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință participă judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Diverse

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că a identificat o problemă de drept care ar putea genera practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj cu referire la următoarea chestiune: cui revine competența de a soluționa sesizările serviciului de probațiune privind executarea zilelor de muncă în folosul comunității într-o altă localitate decât cel dispuse inițial, judecătorului delegate cu executarea sau instanței de judecată?

Concret, prin încheierea penală nr. xxx dată în dosarul penal nr. xxx al Tribunalului Cluj la data de 28.11.2017 s-a respins de către judecătorul delegat cu executarea din cadrul Tribunalului Cluj sesizarea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Cluj în sensul de a dispune schimbarea locației de executare a zilelor de muncă în folosul comunității prin stabilirea în acest sens a Primăriei comunei xxx, persoana condamnată locuind pe raza acestei comune, Judecătorul delegat a apreciat că nu poate dispune modificarea unor dispoziții cuprinse într-o hotărâre judecătorească definitivă, într-o procedură necontradictorie și pe baza unor elemente de oportunitate a executării obligațiilor impuse într-o altă instituție comunitară decât cea deja stabilită, în condițiile în care această primărie nu figura pe lista cu instituțiile comunitare aflată la dispoziția instanțelor de judecată iar condamnatul locuia pe raza comunei și la momentul condamnării.

În acest context, Primăria comunei xxx a formulat o nouă sesizare calificată drept o contestație la executare în temeiul art. 598 C.p.pen. existând o împiedicare la executare, solicitându-se instanței să dispună ca persoana supravegheată să-și efectueze zilele de muncă în folosul comunității pe raza administrativ teritorială a comunei xxx.

Art. 94 al. 4 C.p.pen., prevede că pe durata termenului de supraveghere serviciul de probațiune are obligația de sesiza instanța dacă au intervenit motive care justifică fie modificarea obligațiilor impuse de instanță, fie încetarea executării unora dintre acestea .

Art. 61 al.1 din Legea nr. 252/2013, conform căruia în vederea punerii în executare a obligației de prestare a unei munci neremunerate în folosul comunității, consilierul de probațiune manager de caz, în funcție de situația și nevoile persoanei și în funcție de utilitatea activităților pentru comunitate, stabilește în care din cele două instituții din comunitate menționate în hotărârea judecătorească urmează a se executa obligația, considerăm că era căderea

Art. 51 al.1 și al.2 din Legea nr. 253/2013, prevede că supravegherea executării obligațiilor impuse inculpatului revine consilierului de probațiune din cadrul serviciului de probațiune în a cărui circumscripție locuiește persoana care urmează a presta muncă neremunerată în folosul comunității, care, primind copia hotărârii judecătorești, decide, pe baza evaluării inițiale a persoanei, în care din cele două instituții din comunitate menționate în hotărârea judecătorească urmează a se executa obligația și tipul de activitate, comunicând acestei instituții o copie de pe dispozitivul hotărârii, precum și decizia sa.

În opinia judecătorului xxx în situația în care executarea muncii nu mai este posibilă în niciuna dintre cele două instituții din comunitate menționate în hotărâre, consilierul de probațiune sesizează judecătorul delegat cu executarea, care va desemna o altă instituție din comunitate pentru executarea muncii.

D-na judecător xxx judecător delegat cu executarea susține punctul de vedere exprimat prin încheierea penală respectivă, sens în care se decide discutarea problemei respective cu ocazia întâlnirii trimestriale la nivelul Curții de Apel Cluj din decembrie 2017.

2. D-na judecător xxx pune în discuție necesitatea rediscutării cu ocazia întâlnirii din luna decembrie 2017 de la Curtea de Apel Cluj a următoarei chestiuni: care este completul competent a soluționa fondul cauzei în situația în care în urma soluționării contestației împotriva încheierii de camera preliminară se dispune casarea încheierii și rejudecarea camerei preliminare, iar rejudecarea se realizează de către un alt complet, ca urmare a admiterii declarație de abținere formulate de judecătorul investit inițial?

Art. 346 al. 7 C.p.pen. prevede că judecătorul de camera preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză”

D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților despre existența unor situații repetitive în cazul aceluiași judecător, care în urma rejudecării camerei preliminare nu mai

judecă fondul cauzei, dosarul fiind soluționat de judecătorul care dispune începerea judecării, în acest fel fiind îngreunată în mod considerabil activitatea completelor respective în timp ce completul inițial investit este degrevat.

În unanimitate, s-a decis reabordarea problemei cu ocazia ședinței proxime a Curții de Apel Cluj.

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 23 februarie 2018

Încheiat astăzi, 23 februarie 2018 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință participă judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Diverse,

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

2. D-na judecător xxx judecător delegat la executări penale pune în discuție problema privind:

„Participarea procurorului la punerea în executare a măsurilor educative neprivative de libertate”.

Ipoteza vizează punerea în executare a măsurilor educative neprivative de libertate de către judecătorul delegat.

Arată că art.511 C.p.pen. stabilește că:

„În cazul în care s-a luat față de minor vreuna dintre măsurile educative neprivative de libertate, după rămânerea definitivă a hotărârii se fixează un termen pentru când se dispune aducerea minorului, chemarea reprezentantului legal al acestuia, a reprezentantului serviciului de probațiune pentru punerea în executare a măsurii luate și a persoanelor desemnate cu supravegherea acestuia” iar art.65 din Legea nr.253/2013, privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal prevede că:

„(1) După rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a luat față de minor o măsură educativă neprivativă de libertate, judecătorul delegat cu executarea, în aplicarea procedurii prevăzute la art. 511 din Legea nr. 135/2010, fixează un termen, dispunând aducerea minorului și citarea reprezentantului legal al acestuia, a reprezentantului serviciului de probațiune pentru punerea

în executare a măsurii luate și a persoanelor desemnate cu supravegherea acestuia. Împreună cu citația, serviciului de probațiune i se comunică și o copie de pe hotărârea instanței.

(2) În cadrul întâlnirii, judecătorul delegat îi prezintă minorului și persoanei desemnate cu supravegherea acestuia scopul și conținutul sancțiunii aplicate, precum și consecințele nerespectării acesteia."

Consideră că așa cum rezultă chiar din modul de reglementare în C.p.pen. a fazelor procesului penal, judecata este distinctă de executarea hotărârilor penale, astfel încât dispozițiile specifice fazei judecătorești nu sunt aplicabile fazei de executare decât atunci când legea o prevede în mod expres și sub condiția ca cererile soluționate în faza de executare să fie supuse unei judecări a instanței competente, ceea ce presupune pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Ca atare, art.363 alin.1 C.p.pen. ce reglementează participarea obligatorie a procurorului la judecată, nu pot fi extinse fazei de executare, indiferent după cum executarea se desfășoară în baza regulilor generale cuprinse în Titlul V din Partea specială a Codului de procedură penală sau în temeiul unor proceduri speciale, prevăzute de Titlul IV din Partea specială a Codului.

Judecătorii prezenți opinează că având în vedere dispozițiile speciale ale art.511 Cod de procedură penală, care reglementează punerea în executare a măsurilor educative neprivative de libertate și care nu prevăd participarea obligatorie a procurorului în această etapă finală a procesului penal, ținând seama de faptul că normele generale cuprinse în art. 555-559 C.p.pen. nu cuprind dispoziții potrivnice iar dispozițiile art. 597 alin.3 C.p.pen. ce impun participarea obligatorie a procurorului, se aplică unor situații a căror rezolvare este dată în competența instanței de executare, cu citarea părților interesate, în situația analizată participarea procurorului nu este obligatorie.

D-na judecător xxx pune în discuție chestiunea privind: *obligativitatea efectuării expertizei psihiatrice a inculpatului minor, cu vârsta cuprinsă între 14 și 6 ani, cu privire la care se propune arestarea preventivă.*

Ipoteza vizează sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți cu propunere de arestare preventivă a unui minor cu vârsta de 15 ani fără a fi efectuată expertiza medico legală psihiatrică la acel moment:

Art.113 alin.2 Cod penal prevede că: "Minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penale numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ".

Art.202 alin.2 Cod procedură penală prevede că:

“Nicio măsură preventivă nu poate fi dispusă, confirmată, prelungită sau menținută dacă există o cauză care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale”.

Art.243 alin.1 Cod procedură penală stabilește că:

“Față de suspectul și inculpatul minor se pot dispune măsuri preventive potrivit dispozițiilor prevăzute în secțiunile 1-7 din prezentul capitol, cu derogările și completările prevăzute în prezentul capitol”.

Consideră că într-o atare situație, nu este împiedicată luarea măsurii preventive fiind analizate cerințele legale de luare a măsurii iar art.243 Cod procedură penală nu prevede expres necesitatea stabilirii discernământului minorului între 14 și 16 ani, bănuț de săvârșirea unei infracțiuni iar judecătorul de drepturi și libertăți nu stabilește răspunderea penală a inculpaților minori ci verifică dacă sunt întrunite condițiile de aplicare a măsurii arestării preventive, pe baza unui examen de necesitate și de proporționalitate a acestei măsuri.

În urma dezbaterilor ce au avut loc s-a concluzionat că, astfel cum rezultă din dispozițiile art.113 alin.2 Cod penal, condiția discernământului reprezintă numai o cerință de angajare a răspunderii penale a inculpatului minor cu vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani, răspundere care nu urmează a fi stabilită cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, ci ulterior, dacă va fi cazul.

S-a considerat că până la efectuarea expertizei medico-legale psihiatrice revine organelor judiciare, în speță procurorului, obligația de a face dovada contrară prezumției legale relative a lipsei de discernământ a inculpatului minor între 14 și 16 ani, prin atașarea la dosar a concluziilor preliminare medico-legale, a copiei unui raport de expertiză întocmit într-o altă cauză, a unor acte medicale relevante ori a unui referat de evaluare, a declarațiilor persoanelor audiate în cauză și, în general, prin depunerea oricărui mijloc de probă. Totodată, judecătorul ar putea verifica în virtutea rolului activ, dacă în momentul săvârșirii faptei minorul între 14 și 16 ani a acționat sau nu cu discernământ.

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL

29 martie 2018

Încheiat astăzi, 29 martie 2018 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

- a. Dezbaterea temelor cuprinse în referatul cuprinzând probleme de drept ce au generat practică neunitară ce urmează a fi discutate în ședința din data de 30 martie 2018 la sediul Curții de Apel Cluj.
- b. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
- c. Diverse.

a. Se aduce la cunoștință că a fost comunicat referatul privind probleme de drept ce au generat practică neunitară, care a fost înmănat tuturor judecătorilor pentru luare la cunoștință.

În urma dezbaterii temelor cuprinse în referatul cuprinzând probleme de drept ce au generat practică neunitară, au fost votate în unanimitate următoarele soluții:

1. În ceea ce privește durata pentru care se dispune măsura arestării preventive în cazul admiterii contestației formulate de procuror împotriva încheierii prin care s-a respins propunerea de luare/prelungire a măsurii arestării preventive și s-a luat față de inculpat măsura preventivă a arestului la domiciliu nu s-a ajuns la o opinie unanimă, fiind îmbrățișate de judecători ambele soluții identificate de autorul referatului.

2. În privința constatării dezincriminării faptei ca urmare a pronunțării unei decizii a Curții Constituționale pe calea procedurii prevăzute de art. 595 C.p.pen., opinia unanimă a fost în sensul primei soluții juridice posibile anume, s-a apreciat că dezincriminarea unei infracțiuni ca urmare a declarării neconstituționalității textului incriminator poate fi invocată pe calea unei contestații la executare în temeiul art. 595 C.p.pen. (bineînțeles sunt vizate doar decizii CCR prin care textul de incriminare a fost declarat neconstituțional, nu și situațiile când CCR a procedat la interpretarea textului).

Chestiuni suplimentare:

1. S-a apreciat că judecătorul de drepturi și libertăți nu este incompatibil să judece declarația de abținere a judecătorului de cameră preliminară sau a judecătorului fondului căruia i s-a trimis cauza ca urmare a desființării sentinței și dispunerea rejudecării.

b. Nu au fost identificate alte probleme de drept care au generat practică neunitară.

d. D-nul judecător xxx ridică problema sesizării instanței, în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat în aceeași cauză cu mai mulți inculpați.

Ipoteza vizează situația în care într-o cauză se încheie acorduri de recunoaștere cu mai mulți inculpați. E posibil ca acestea să fie cuprinse într-un singur înscris care să investească instanța? Legislația relevantă: art. 478 și urm.C.p.pen.

Într-o opinie, s-a considerat că, date fiind dispozițiile art. 478 alin. 5 C. pr. Pen., potrivit cărora dacă acțiunea penală s-a pus în mișcare față de mai mulți inculpați, se poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției distinct cu fiecare dintre aceștia, procurorul ar trebui să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției cu fiecare inculpat în parte și să înainteze atâtea sesizări câte acorduri de recunoaștere a vinovăției au fost încheiate în acea cauză, aceste sesizări urmând să fie înregistrate și repartizate aleatoriu diferit între judecătorii instanței.

Într-o altă opinie, s-a considerat că, într-adevăr, în temeiul art. 478 alin. 5 C. pr. pen., procurorul încheie un acord de recunoaștere a vinovăției separat cu fiecare inculpat (negotium).

Pe de altă parte, este de observat că textul legal nu interzice ca acordurile de recunoaștere a vinovăției să se încheie în capitole distincte cu fiecare inculpat, să se redacteze un singur înscris (instrumentum), care va constitui actul de sesizare a instanței. Această interpretare este în consens și cu art. 485 alin. 2 C. pr. pen., potrivit căruia instanța poate admite acordul de recunoaștere a vinovăției numai cu privire la unii dintre inculpați.

În urma dezbaterilor ce au avut loc participanții la întâlnire în unanimitate au adoptat această din urmă opinie.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL

26 aprilie 2018

Încheiat astăzi, 26 aprilie 2018 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință participă judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Diverse.

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

D-na judecător xxx pune în discuție problema privind „admisibilitatea plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere judecată în cazul constatării tardivității plângerii introduse la procurorul ierarhic superior”.

Ipoteza vizează situația în care plângerea introdusă la procurorul ierarhic superior este respinsă ca tardivă, însă petentul formulează plângere la judecătorul de camera preliminară.

Consideră că exercitarea în termen a plângerii împotriva unei soluții de neurmărire sau netrimitere în judecată este o condiție de admisibilitate a plângerii formulate în temeiul art. 340 C.pr.pen. la judecătorul de cameră preliminară, parcurgerea procedurii prev. de art. 339 fiind obligatorie.

Ca atare, constatarea tardivității plângerii introduse la procurorul ierarhic superior, atrage decăderea din dreptul de a formula plângere la judecătorul de cameră preliminară, plângerea formulată fiind inadmisibilă.

D-na judecător xxx este de acord cu această opinie, arătând că termenul de 20 de zile în care se poate formula plângere împotriva soluției, este un termen procedural, astfel încât calculul acestuia se face potrivit dispozițiilor art.269 alin. 2 și 4 C.pr.pen..

Mai departe, potrivit art. 268 alin. 1 C.pr.pen., atunci când pentru exercitarea unui drept procesual, legea prevede un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din

exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen, plângerea formulată de petenți fiind în mod corect respinsă ca tardivă.

S-a concluzionat în urma dezbaterilor ce au avut loc că exercitarea în termen a plângerii împotriva unei soluții de neurmărire sau netrimiteră în judecată este o condiție de admisibilitate a plângerii formulate în temeiul art.340 C.pr.pen. la judecătorul de cameră preliminară, parcurgerea procedurii prev. de art. 399 C.p.pen. fiind obligatorie, constatarea tardivității plângerii introduse la procurorul ierarhic superior, atrage decăderea din dreptul de a formula plângere la judecătorul de cameră preliminară, plângerea formulată fiind inadmisibilă.

D-na judecător xxx pune în discuție chestiunea privind : „posibilitatea judecătorului de a menține durata măsurii educative a internării într-un centru educativ, atunci când în perioada internării minorul săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârșită anterior”.

Potrivit art. 124 alin. 3 C.pen.:

„Dacă în perioada internării minorul săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârșită anterior, instanța poate menține măsura internării într-un centru educativ, prelungind durata acesteia, fără a depăși maximumul prevăzut de lege, sau o poate înlocui cu măsura internării într-un centru de detenție”.

Drept urmare, în cazul în care instanța constată că infracțiunile deduse judecății sunt concurente cu cele pentru care inculpatului i-a fost aplicată o măsură educativă privativă de libertate și apreciază că nu se impune înlocuirea măsurii cu internarea într-un centru de detenție, menținând măsura internării într-un centru educativ, poate menține și durata acestei măsuri sau textul citat o obligă la prelungirea măsurii.

D-nul judecător xxx arată că din interpretarea literară a dispoziției menționate nu reiese posibilitatea instanței de a menține durata măsurii educative a internării, ci exclusiv de a menține măsura educativă ca atare cu prelungirea duratei sale sau de a o înlocui cu măsura educativă a internării într-un centru de detenție,

S-a concluzionat în unanimitate că în situația dată trebuie aplicat întocmai mecanismul de aplicare a sancțiunii prevăzut de art. 124 alin. 3 C.pen., incident în cauză, instanța neavând posibilitatea de a menține măsura internării într-un centru educativ pe perioada stabilită inițial, ci trebuie să procedeze la prelungirea duratei acesteia, desigur fără a se depăși maximumul prevăzut de lege.

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL

18 mai 2018

Încheiat astăzi, 18 mai 2018 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Dezbaterea adresei nr. 714.05.2018 a Curții de apel Cluj, în vederea întocmirii unui răspuns.
3. Diverse.

1. D-na judecător xxx arată că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară.

Judecătorii arată totodată că nu au întâlnit hotărâri diferite asupra aceleiași chestiuni de drept.

2. Cu privire la adresa nr. 14.05.2018 a Curții de Apel Cluj, înregistrată la Tribunalul Cluj sub nr. 15.05.2018, se arată de către președintele secției că vizează sesizarea ÎCCJ nr. /1/2018 pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept: „dacă interdicția absolută de suspendare a judecării cauzei în materie penală prev. de art. 367 al .9 C.p.pen, se raportează la interpretarea sintagmei „ridicarea unei excepții de neconstituționalitate” ca având înțelesul „invocarea unei excepții de neconstituționalitate” sau „sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate „invocată în condițiile cumulative prev. de art. 29 din Legea nr. 47/1992 după statuarea preliminară de către instanța de trimitere privind îndeplinirea condițiilor pentru sesizarea Curții Constituționale?”

În urma discuțiilor ce au avut loc, opinia exprimată a fost în sensul că interdicția de suspendare a judecării cauzei în materie penală reglementată de art. 367 al. 9 C.p.pen., care stabilește că "*Ridicarea unei excepții de neconstituționalitate nu suspendă judecarea cauzei*", vizează doar situația invocării unei asemenea excepții, situație în care nu operează suspendarea, nu și cazul sesizării Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate, după constatarea de către o instanță de judecată a îndeplinirii cumulative a cerințelor prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL

21 iunie 2018

Încheiat astăzi, 21 iunie 2018 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

- a. Dezbaterea temelor cuprinse în referatul cuprinzând probleme de drept ce au generat practică neunitară ce urmează a fi discutate în ședința din data de 22 iunie 2018 la sediul Curții de Apel Cluj.
- b. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
- c. Diverse.

a. Se aduce la cunoștință că a fost comunicat referatul privind probleme de drept ce au generat practică neunitară, care a fost înmănat tuturor judecătorilor pentru luare la cunoștință.

În urma dezbaterii temelor cuprinse în referatul cuprinzând probleme de drept ce au generat practică neunitară, au fost votate în unanimitate următoarele soluții:

1. În ceea ce privește cererea de eșalonare formulată după înregistrarea unei cereri de înlocuire a amenzii cu închisoarea, **opinia unanimă** a fost în sensul că soluționarea acesteia din urmă ar trebui amânată până la soluționarea cererii de eșalonare, situație în care cel mai probabil, cererea de înlocuire va fi respinsă ca neîntemeiată.

În acest sens, se va atașa sentința penală nr. xxx a Tribunalului Cluj dată în dosarul penal nr. xxx.

2. În situația schimbării completului de judecată din perspectiva cauzei Cuteanu, s-a apreciat că este necesar a se pune în discuția părților readministrarea nemijlocită a probatoriului, în special reaudierea inculpatului și a martorilor relevanți, iar în cazul în care se solicită aceasta, judecătorul va proceda în acest sens.

D-na judecător xxx aduce la cunoștință că a procedat de o atare manieră în privința dosarelor preluate după intrarea în concediu de maternitate a d-nei judecător xxx în același sens a procedat și d-l judecător xxx.

3. S-a considerat că în cazul dat, inculpatul va fi singur obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat.

- b. Nu au fost identificate alte probleme de drept care au generat practică neunitară.
- c. D-na judecător xxx ridică problema necesității referatului de evaluare psiho-socială în cazul inculpatului minor, devenit major la data sesizării instanței de judecată.

Ipoteza vizează situația în care, la data comiterii faptei, inculpatul era minor însă devine major până la data sesizării instanței.

Texte legale incidente:

Art. 506 al. 2 C.p.pen, prevede că “în cauzele cu inculpați minori instanța de judecată are obligația să dispună efectuarea referatului de evaluare psiho-socială de către serviciu lde probațiune...”

Art. 507 al. 3 C.p.pen.care prevede că inculpatul care a săvârșit infracțiunea în timpul când era minor este judecat potrivit procedurii aplicabile în cauzele cu infractori minori dacă la data sesizării instanței nu a împlinit 18 ani.”

Consideră că referatul în cazul dat, nu este obligatoriu.

Cu unanimitate, participanții au îmbrățișat acest punct de vedere reținând că din interpretarea per a contrario a art. 507 al. 3 C.p.pen. coroborat cu art. 506 al. 2 C.p.pen. rezultă că în situația în care inculpatul minor la data săvârșirii infracțiunii devine major până la data sesizării instanței, nu este obligatoriu a se dispune efectuarea referatului de evaluare, instanța având această posibilitate când consideră necesar pentru individualizarea sancțiunii aplicabile.

D-na judecător xxx pune în discuție problema dosarului în care se emite mandatul european de arestare în cazul în care inculpatul a fost arestat în lipsă fiind identificat locul unde se află după trimiterea sa în judecată. Se emite mandatul european de arestare în dosarul de arestare preventivă în lipsă sau într-un dosar asociat de camera preliminară sau fond, după caz. Arată că la nivelul Tribunalului Cluj se procedează conform celei dintâi opinii.

Cu unanimitate s-a decis că mandatul european de arestare se emite cu respectarea garanțiilor de confidențialitate de către judecătorul sau instanța competentă conform distincțiilor ce se regăsesc în art.88 al. 3 lit. a-c din Legea nr. 302/2004 în dosarul în care inițial s-a dispus arestarea preventivă în lipsă. Aceasta, întrucât mandatul european este emis în baza încheierii prin care s-a dispus arestarea preventivă în lipsă iar în cuprinsul mandatului european de arestare se menționează drept dosar raportat la care se emite mandatul, dosarul inițial în care s-a dispus arestarea în lipsă.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

PROCES VERBAL 12 septembrie 2018

Încheiat astăzi, 12 septembrie 2018 cu ocazia întâlnirii lunare organizate la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj, în vederea identificării unor probleme de drept care pot sau au generat practică neunitară, precum și a oricăror probleme de drept de mare noutate, conform art. 25 al.1 din ROI aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015.

La ședință au participat judecătorii: xxx

Ordinea de zi:

1. Identificarea unor probleme de drept ce au generat sau pot genera practică neunitară.
2. Dezbaterea chestiunilor privind constituirea completelor de contestații din doi judecători conform Legii nr. 207/2018.
3. Diverse.

1. D-na judecător xxx aduce la cunoștința participanților că nu a identificat probleme de drept care să fi generat practică neunitară la nivelul Secției penale din cadrul Tribunalului Cluj.

De asemenea, judecătorii prezenți arată că nu au întâlnit hotărâri judecătorești prin care aceeași chestiune de drept să fie soluționată diferit.

2. (n.a.) înlăturat din comunicare.

3. Se aduce la cunoștință că s-a constatat un mod diferit de abordare a art.347 C.p.pen privind contestația împotriva încheierilor de cameră preliminară, în sensul că unele complete de judecată întocmesc în aceeași zi atât încheierea de cameră preliminară motivată pe larg, cât și minuta, comunicând doar încheierea motivată procurorului și părților, în timp ce alte complete pronunță minuta fără a o comunica procurorului și părților, urmând ca după motivarea pe larg a încheierii să o comunice în vederea formulării contestației.

Discuțiile purtate între participanții la întâlnire au fost în sensul că fiecare mod de lucru este corect, importantă fiind comunicarea încheierii motivate în întregul ei, în vederea declarării contestației de către procuror sau părți, deși cel de al doilea mod de lucru determină prelungirea semnificativă a duratei procedurii de cameră preliminară, dispunându-se în unele cazuri amânarea pronunțării de mai multe ori și apoi, motivarea se realizează în cele 30 de zile prevăzute de lege, ceea ce din start încalcă prevederile art. 343 C.p.pen. privind durata procedurii în camera preliminară.

TRIBUNALUL CLUJ SECȚIA PENALĂ

Minuta întâlnirii judecătorilor secției penale pentru unificarea practicii judiciare

22.02.2021

1. Modalitatea de punere în practică a dispozițiilor art.250 din Codul de procedură penală, articol introdus prin Legea nr. 6/2021 privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) :

Potrivit art. 250 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală „Verificarea măsurii asigurătorii”: În tot cursul procesului penal, procurorul, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, instanța de judecată verifică periodic, dar nu mai târziu de 6 luni în cursul urmăririi penale, respectiv un an în cursul judecății, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea sau menținerea măsurii asigurătorii, dispunând, după caz, menținerea, restrângerea sau extinderea măsurii dispuse, respectiv ridicarea măsurii dispuse, prevederile art. 250 și 250¹ aplicându-se în mod corespunzător.

Se pune în discuție dacă în faza de cameră preliminară se impune verificarea măsurii ul de la care începe să curgă termenul pentru verificarea măsurii asigurătorii și dacă încheierea pronunțată poate fi atacată, dacă da, cu ce cale de atac și în care termen. Totodată, trebuie stabilit când se face verificarea în cauzele aflate pe rol. ..

Opinia unanimă a judecătorilor a fost în sensul că atâta timp cât legiuitorul a prevăzut că și judecătorul de cameră preliminară verifică subzistența temeiurilor care au determinat luarea măsurii asigurătorii, verificarea se face și în procedura de cameră preliminară chiar dacă legea nu prevede vreun termen în care acest lucru să se realizeze în etapa menționată.

Opinia majoritară, față de neclaritatea dispozițiilor legale a fost că:

Pentru dosarele nou intrate, verificarea se face imediat după înregistrarea dosarului, în procedura de cameră preliminară, similar cu procedura privind verificarea măsurilor preventive, termenul de un an prevăzut pentru faza de judecată se calculează de la data înregistrării dosarului și a debutului camerei preliminare.

Pentru dosarele aflate pe rol, prima verificare are loc imediat după intrarea în vigoare a Legii nr. 6/2021, moment de la care curge termenul de un an.

În ceea ce privește calea de atac, având în vedere că legea face trimitere la dispozițiile art. 250 și art. 250' din Codul de procedură penală, în unanimitate se stabilește că:

Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează contestația împotriva ordonanței procurorului referitoare la măsurile asigurătorii eset definitivă, similar procedurii prevăzute de art. 250 din Codul de procedură penală.

Încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară și instanța de judecată verifică măsura asigurătorie se atacă cu contestație, în termen de 3 zile de la comunicarea copiei minutei încheierii penale, similar procedurii prevăzute de art. 250' din Codul de procedură penală.

2. Aducerea la cunoștință a modificărilor legislative intervenite prin Legea nr. 228/2020 și Legea nr. 274/2020

Nu au existat discuții referitoare la cele două acte normative, prevederile acestora fiind clare.

3. Formarea sau nu a unui dosar asociat la momentul formulării unei declarații de abținere sau a unei cereri de recuzare.

Majoritatea participanților au considerat că nu este necesară formarea unui nou dosar atunci când declarația de abținere sau cererea de recuzare intervin pe parcursul procesului.

În ceea ce privește dosarele trimise spre rejudecare, acestea se repartizează conform Regulamentului de ordine interioară a instanțelor judecătorești aceluiași judecător care a pronunțat sentința desființată pentru ca acesta să aprecieze dacă a devenit incompatibil sau nu (pentru situațiile în care nu s-a pronunțat pe fondul cauzei) și să formuleze o eventuală cerere de abținere.

Pentru a se evita alocarea punctajului dosarului aceluiași judecător, care va decide că trebuie să se abțină, înainte de repartizarea electronică (manuală) a dosarului aceluiași judecător se formează un dosar asociat, în care se soluționează cererea de abținere. Abia după aceea, dacă cererea de abținere este admisă, se repartizează aleatoriu dosarul.

Nu s-au invocat alte probleme de practică neunitară.

Judecător

- președintele Secției penale a Tribunalului Cluj

TRIBUNALUL CLUJ. SECȚIA PENALĂ

Minuta întâlnirii judecătorilor secției penale pentru unificarea practicii judiciare 22.09.2021

1. Aducerea la cunoștință a modificărilor legislative intervenite prin:

- Legea nr. 146/2021 privind monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale

- Legea nr. 186/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

- Legea nr. 207/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, precum și pentru dispunerea unor măsuri de transpunere a Directivei (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului

- Legea nr. 219/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 104/2008 privind prevenirea și combaterea producerii și traficului ilicit de substanțe dopante cu grad mare de risc Legea nr. 130/2021 privind modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

Nu au fost invocate neclarități referitoare la dispozițiile legale menționate.